

Udlandet. Hvis altsaa Udvalgets Forslag skulde gaac ud paa at berøve denne Mand Noget, Regjeringen isorveien har tillænkt ham, maatte jeg bestemt modsætte mig det, men forsaavidt jeg har forstaaet den ærede Ordsfører rigtigt, er dette ikke Hensigten. Denne Mand vil tværtimod faae det Samme efter Udvalgets Forslag som efter Regjeringens, og jeg skal altsaa ikke udtale mig mod Forslaget, men kun fremføre en Anerkjendelse af Fortjenester, som maaskee ikke tilstrækkeligt paaffjønnes.

Thurah: Ligeoverfor det varme og indtrængende Foredrag, hvormed den høitagtede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet anbefalede Forslaget under Nr. 12, og lagde Thinget paa Hjerte, at stemme imod Underændringsforslaget under Nr. 13 a, vilde det være vanskeligt at udtale sig om dette Punkt i samme Retning, som det høitagtede Udvalg har gjort, dersom ikke Udvalget havde udtalt sig paa en saa bestemt Maade, som det har. Det har nemlig advaret Rigsbagen imod at indryomme Afvigelse fra bestaaende Lønningslove, og det har navnlig gjort opmærksom paa, at under Universitetet kunde der vel undertiden være Leilighed til at gjøre saadanne Undtagelser, men der burde da være ganske særegne Omstændigheder tilstede, navnlig at en Videnskabsmand af en ualmindelig og overlegen Dydighed paa denne Maade kunde erhverves for Universitetet. Af den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet erfarede vi, at den Paagjældende, om hvem her er Tale, tilvisse er en anerkjendt Videnskabsmand, anerkjendt af Mænd af Faget, anerkjendt for speciel Dydighed, for særlig udmærket Forsfattervirksomhed, og at han tillige har en saa varm Anbefaling, som den han nu fik af den høitærede Minister, maa jo sørges de Grunde, som vi see kunne tale for hans Udnævnelse. Men selve Principet, som ligger i en Concurrence, saaledes som den i Almindelighed foregaaer ved Universitetet, er af stor Betydning til at værne om Universitetets Betydning som Læreanstalt, ikke sem Anstalt for en Samling af Videnskabsmænd specielt, men som Læreanstalt, idet Concurrencen særligt henleder Opmærksomheden paa, hvorledes de forskjellige Videnskabsmænd, som

ved den fremstille sig som Concurrenter, egne sig til at gjøre deres Videnskab tilgængelig for de Unge. Dette er navnlig Betydningen af en Concurrence, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at en Afvigelse fra denne almindelige Regel for en Concurrence har havt sørgelige Følger for en enkelt Disciplin ved Universitetet, idet en Mand, som netop i denne Tid har været under offentlig Dmtale, har faaet en Ansættelse ved Universitetet uden Concurrence og senere har vist sig netop ligeoverfor de Studerende at være mindre skicket til at være Lærer, mindre skicket til at gjøre Videnskaben tilgængelig for de Unge. Det er af overordentlig Betydning for Posterne ved Universitetet, at de besættes med Mænd, som have ikke blot Interesse for Videnskaben, ikke blot Fagdygtighed, men ogsaa den Evne at kunne gjøre Videnskaben tilgængelig for de Unge. Skjøndt nu den Mand, her er Tale om, har efter de Oplysninger, der ere meddeelte af Udvalget, havt 20 Aars Lærervirksomhed at støtte sig til, skal jeg dog for Principets Skyld meget alvorligt lægge det ærede Thing paa Sinde, da Udvalget efter moden Overveielse har fundet sig foranlediget til at stille dette Forslag, da ikke at fravige det. Jeg troer ikke, at der paa Grund af, hvad det ærede Medlem for Rigsbenhåvns 6te Valgkreds (Steen) ansførte, kunde være Mære, der talte for at fravige Principet, paa Grund af f. Ex. at den Paagjældende om et Aars Tid vilde være saameget ældre, at han nøddigt vilde gjøre Forandring, eller paa Grund af en Omstændighed som den, at der gik Tid tabt. Jeg troer ikke, at dette har Noget paa sig, da et Aars Tab neppe for de Studerende kunde være uerstatteligt, hvis dette Fag i et Aar blev doceret paa en mindre heldig Maade. Ligeledes støttede det ærede Medlem den Anskuelse, han nu har i denne Sag i Modsætning til den, han som Udvalgsmedlem har havt, derpaa, at de samme Mænd vilde komme til at dømmes ved Concurrencen, som havde raadgivet Ministeren i denne Sag. Jeg troer, at foruds kunne disse Mænd vel ikke saa aldeles bestemt have httret sig om Bekommendes Evne som Decent, da de vel neppe have havt Leilighed til at undersøge, hvorvidt disse Evner strække, og jeg troer, at disse Mænd netop